Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26202
Copyright: Admont, Benediktinerstift

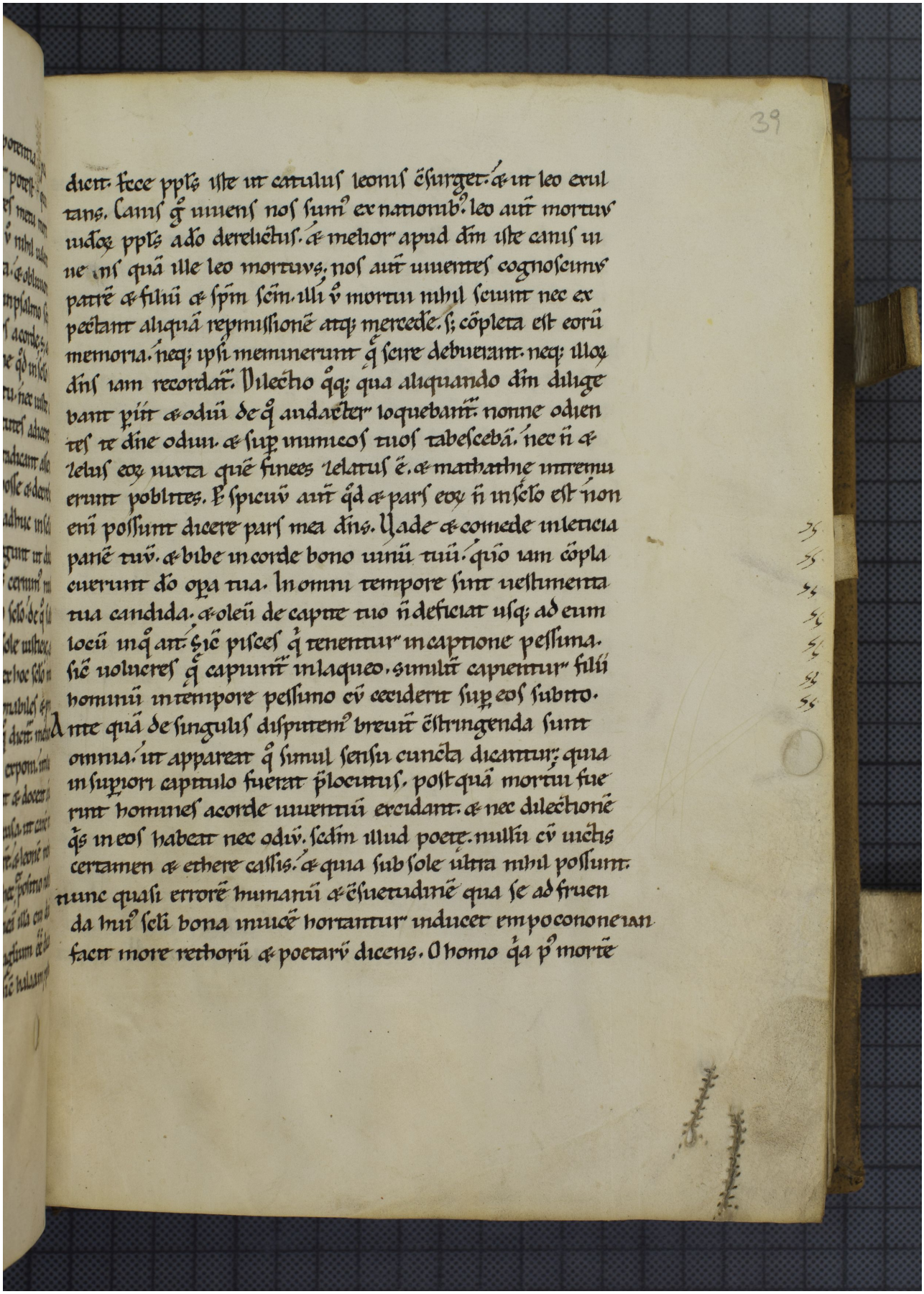

39

dicit. fece ppls iste ut catulus leonis ēsurget. & ut leo erul
tans. Canis q̄ uiuens nos sumꝰ ex nationib̄. leo aut̄ mortuꝰ
iudicq̄ ppls a dō derelictus. & melior" apud dm̄ iste canis u
iuens quā ille leo mortuus. nos aut̄ uiuentes cognoscimus
patrē & filiū & spm̄ scm̄. illi v̄ mortui nihil sciunt nec ex
pectant aliquā repmissionē atq; mercede. s; cōpleta est eorū
memoria. neq; ipsi meminerunt q̄ scire debuerant. neq; illoq;
dns iam recordat̄. Vilecto q̄q; qua aliquando dm̄ diligē
bant pīt & odiū de q̄ audacter loquebant̄. nonne odien
tes te dne odiui. & sup inimicos tuos tabescebā. nec ñ &
zelus eoq; iuxta quē finees zelatus ē. & mathathie intremu
erunt poblites. E spiciū aut̄ q̄d & pars eoq; ñ in sēlo est non
enī possunt dicere pars mea dns. Vade & comede in letitia
panē tuū. & bibe in corde bono uinū tuū. quō iam cōpla
cuerunt dō opa tua. In omni tempore sint uestimenta
tua candida. & oleū de capite tuo ñ deficiat usq; ad eum
locū in q̄ ant. sic pisces q̄ tenentur in captione pessima.
sic uolucres q̄ capiunt̄ in laqueo. similit̄ capientur filii
hominū in tempore pessimo cū ceciderit sup eos subito.
Ante quā de singulis disputem breuit̄ estringenda sunt
omnia. ut appareat q̄ simul sensu cuncta dicantur; qua
in supiori capitulo fuerat ploquutus. post quā mortui fue
rint homines a corde uiuentiū excidant. & nec dilectionē
q̄s in eos habeat nec odiū. sedm̄ illud poete. nullū cū uiciis
certamen & ethere callis. & qua sub sole ultra nihil possunt.
nunc quasi errorē humanū & ēsuetudinē qua se ad fruen
da hui seli bona inuicē hortantur inducet em pocononeian
facit more rethorū & poetarū dicens. O homo q̄a p̄ mortē